

Krigsministeren (Tuxen): Idet jeg takker det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) for de varme Ord, hvormed han talte Underofficerernes Sag og for den anbefaling, han gav Lovforslaget, kan jeg ikke undlade meget indstændig at henstille saavel til ham som til den ærde Taler, der havde Ordet, det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. H. Jensen), der ligeledes viste, at han havde Interesse for Sagen, om de ikke kunde frafalde den Tanke at gøre Afgørelsen af dette Lovforslag afhængig af andre ret store Spørgsmaal, thi Sagen stiller sig for mig saaledes, at skulde vore Underofficerer, vente paa Afgørelsen af disse meget store Spørgsmaal, som navnlig fremdroges af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, særlig Spørgsmaalet om en Værneskat, hvis Vedtagelse vistnok vil have store Vanskeligheder, fordi dette Spørgsmaal kan ses fra saa højst forskellige Sider, saa tror jeg rigtignok, at det vil trække længe ud med Afgørelsen af Spørgsmaalet om en Lønningsforhøjelse for Underofficererne, og jeg har dog faaet det Hovedindtryk af Forhandlingen, at vi alle ønske, at de maa faa en Lønningsforhøjelse. Efter min Mening kunne vi ikke lade vore Underofficerer blive ved at gaa under de Lønningsvilkaar, hvorunder de nu lide. Det er jo ogsaa oplyst, og det fremgaar for Resten ogsaa af Lovforslaget, at de oprindelige Lønninger ere fastsatte i 1868, og at de i Tidens Løb kun have undergaaet yderst ringe Forandring. Men dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da det staa fremhævet i Motiverne til Lovforslaget.

Da jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget for det høje Ting, fremhævede jeg, at vi havde et fortræffeligt Underofficerskorps, som vi maatte være stolte af, og jeg tilføjer nu: som enhver Hær vilde være glad ved at besidde. Og dette giver mig Anledning til ganske kort at berøre, hvorledes Underofficersforholdene ere i Udlandet, hvor hele dette Spørgsmaal er ordnet paa en anden Maade. Der har man et stærkt Officerskorps, og Underofficererne ere der engagerede til kun at tjene i en kortere Aarrække, en 10—12 Aar; de modtage derfor en Kapitulationssum, som er ret høj, men der gives dem saa tillige Udsigt til, at de efter dette Aaremaals Forløb kunne faa Ansættelse i Civiletaterne; man siger ligefrem til dem, at naar de have tjent saa og saa mange Aar i Hæren, kunne de gaa over i de og de Stillinger. Som Følge deraf betragte Underofficererne i Udlandet den militære Stilling kun som et Gennem-

gangsled til de civile Stillinger, og de søge bort fra Militæretaten, saa snart de have tilfredsstillet Betingelserne for at opnaa en saadan Stilling. Som Følge deraf ere Avancementsforholdene særdeles gunstige og Afgangens saa livlig, at de, der tjene som Underofficerer, have en ret god Stilling i de forholdsvis faa Aar, de tjene i Hæren, som jeg anførte 10 à 12 Aar. Men som sagt, det er kun Gennemgangsstillinger, og saaledes er det omtrent alle Steder i Udlandet. Her hos os er Forholdet helt anderledes, idet Underofficerernes Stilling her er en Livsstilling. De, der en Gang ere komne ind som saadanne, føle sig knyttede til Hæren, og den Adgang, der her er for Underofficerer til civile Bestillinger i Postvæsenet, Toldvæsenet eller til at opnaa Ansættelse i Arrestforvarerembeder, er saa ringe, at den er for intet at regne. Og dertil kommer, at Avancementsforholdene ere slette; det er et Punkt, som jeg meget gerne vilde være kommen nærmere ind paa, da jeg kunde anføre talrige Detailler i saa Henseende, men det er jo nu overflødig, da det ret udførlig er oplyst af andre, særlig af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen), der ogsaa kom ind paa hele Spørgsmaalet om Vakanser og viste, hvor store disse ere i de forskellige Vaaben. Det samme ærede Medlem udtalte, at det var kun beskedne Lønninger, jeg havde foreslaaet. Ja, det er det ganske vist, det udtalte jeg ogsaa ved Forelæggelsen af Lovforslaget. Men det har jeg gjort, fordi jeg ikke vilde skræmme. Naar jeg ikke har fremdraget de andre Spørgsmaal, som det ærede Medlem omtalte, saaledes Spørgsmaalet om Kvarter for Underofficererne, Hæderstegnstillæg, Brødpenge osv., er det, fordi jeg ikke har villet komplicere Sagen. Efter de mange Udtalelser af Sympati, der ere faldne om selve Lovforslagets Tanke, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa den. Jeg har selv i Lovforslaget anført enkelte Lønninger for Bestillingsmænd baade ved Statsbanerne og Københavns Kommune, og jeg tror, at kun et Blik paa disse Lønninger vil bekræfte, hvad jeg sagde før, at vi kunne ikke lade vore Underofficerer gaa med saa lave Lønninger, som de nu have. Midlet til at hjælpe er først og fremmest det, at Begyndelseslønnen sættes nogenlunde anstændig. Den er foreslaaet til 730 Kr., som de yngste Sergenter med under 5 Aars Tjenestetid nødvendigvis maa have for nogenlunde at føle sig fristede til at gaa ind i Militæretaten, og kaster man et Blik paa